

Rapport

Datum: 21 november 2007
Rapportnummer: 2007/264

Klacht

Verzoekers klagen erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord op 9 december 2005 naar aanleiding van slechts één anonieme melding bij "Meld misdaad anoniem" zonder toestemming van de bewoner een door hen verhuurde woning zijn binnengetrepen, omdat daar illegaal vuurwerk aanwezig zou zijn.

Tevens klagen verzoekers erover dat de korpsbeheerder de door hen geclaimde schade aan twee lichtkoepels niet volledig heeft vergoed.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 9 december 2005 kreeg politieambtenaar G. van hulpofficier van justitie N. opdracht om een woning binnen te treden aan de H-weg te E. In de woning zou volgens een anonieme tip, die was gedaan via "Meld Misdaad anoniem", illegaal vuurwerk zijn opgeslagen. In de woning woonde de heer Mo. G. kreeg van N. opdracht om samen met politieambtenaren K. en H. de woning binnen te treden en het vuurwerk in beslag te nemen.
2. Politieambtenaar G. ging samen met zijn collega's naar de woning aan de H-weg en belde aan. Er werd door de bewoner niet opengedaan, waarop G. besloot om de verhuurder van de woning te bellen. Verzoekers zijn de verhuurders van de woning, maar zij namen de telefoon niet op. Hierop besloot G. om een lichtkoepel te demonteren en samen met zijn collega's via de lichtkoepel de woning binnen te treden.
3. G. was begonnen met het demonteren van de middelste lichtkoepel, toen hij er door een onbekende persoon op werd gewezen dat hij de verkeerde lichtkoepel demonteerde. G. maakte vervolgens de lichtkoepel weer vast en demonteerde de juiste lichtkoepel. Daarop ging hij met zijn collega's via een trap de woning binnen. In de woning werd geen vuurwerk aangetroffen.
4. Bij brief van 9 december 2005 stelden verzoekers het regionale politiekorps Noord-Holland Noord aansprakelijk voor de schade die was ontstaan aan de twee lichtkoepels door het binnentreden van de politieambtenaren. Het regionale politiekorps Noord-Holland Noord ontkende dat er schade was ontstaan bij het binnentreden.
5. Op 19 maart 2006 dienden verzoekers een klacht in over het binnentreden van de politieambtenaren op 9 december 2005 en de daardoor veroorzaakte schade aan twee lichtkoepels. De korpsbeheerder verklaarde de klacht deels gegrond en deels niet gegrond.

6. Verzoekers waren het niet eens met de wijze waarop de korpsbeheerder hun klacht had afgedaan en richtten zich bij e-mailbericht van 17 november 2006 tot de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman opende op 26 januari 2007 een onderzoek naar de hiervoor genoemde klachten.

I. Ten aanzien van het binnentreden op basis van één anonieme melding

Bevindingen

1. Verzoekers klagen erover dat politieambtenaren op basis van één anonieme melding bij "Meld misdaad anoniem" (M-lijn), een door verzoekers verhuurde woning aan de H-weg in E. zonder toestemming van de bewoner zijn binnentreden.

2. Bij brief van 21 februari 2007 liet de korpsbeheerder weten de klacht niet gegrond te achten. De korpsbeheerder meende dat het afgeven van een machtiging tot binnentreden door de hulpofficier van justitie gerechtvaardigd was. Volgens de korpsbeheerder deed het er niets aan af dat de directe aanleiding om de machtiging te verstrekken, het gevolg was van een anonieme melding bij "Meld misdaad anoniem".

3. Desgevraagd liet de korpsbeheerder de Nationale ombudsman weten dat de anonieme melding inhoudelijk voldoende betrouwbaar was om een machtiging tot binnentreden af te geven. Bij de M-lijn was een melding binnengekomen waarin werd aangegeven dat de heer Mo., wonend op de H-weg, zwaar illegaal vuurwerk in zijn huis had liggen. Deze melding, afgezet tegen het veiligheidsaspect, namelijk het risico van een ongeluk met het illegale vuurwerk, waren aanleiding om de anonieme melding serieus te behandelen en de woning binnen te treden.

Verder liet de korpsbeheerder weten dat de heer Mo. niet bij de politie bekend was voor wat betreft de aanwezigheid, het voorhanden hebben of de verkoop van vuurwerk.

4. In zijn brief van 21 februari 2007 schreef de korpsbeheerder dat er voorafgaand aan het binnentreden geen contact was geweest met de milieu-officier van justitie, terwijl dit volgens de korpsbeheerder wel impliciet was voorgeschreven op grond van de "Aanwijzing Handhaving Vuurwerkregelgeving" van het College van procureurs-generaal, zoals vastgesteld op 24 oktober 2005.

5. In hun reactie van 26 maart 2007 lieten verzoekers weten dat het binnentreden van de woning in hun ogen onrechtmatig was. Verzoekers waren van mening dat de politieambtenaren hebben gehandeld in strijd met de Aanwijzing Handhaving Vuurwerkregelgeving.

6. Uit de machtiging tot het binnentreden in een woning van 9 december 2005 blijkt dat door de hulpofficier van justitie aan politieambtenaar H. machtiging is gegeven om de

woning van M. zonder diens toestemming of aanwezigheid te betreden. De machtiging is afgegeven op grond van artikel 24 van de Wet milieugevaarlijke stoffen (zie Achtergrond, onder 1.), in samenhang met artikel 20 van de Wet op de Economische Delicten (zie Achtergrond, onder 2.).

7. In het Handhavingsdocument Vuurwerk 2005 van het Openbaar Ministerie staat het volgende:

"Een echte anonieme melding kan voldoende zijn om een onderzoek te starten, mits inhoudelijk als voldoende betrouwbaar beoordeeld. (...) N.o.) Voor het betreden van een woning is deze tip (de anonieme melding; N.o.) doorgaans onvoldoende aanleiding, tenzij deze tip een bevestiging is van eerdere vermoedens gebaseerd op een andere bron. Hierover dient contact te worden opgenomen met de milieu-officier van justitie."

Beoordeling

8. Het huisrecht houdt voor bestuursorganen in dat zij buiten de bij of krachtens de wet bepaalde gevallen niet binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner. Van belang hierbij is in ieder geval of er sprake was van verdenking van overtreding van artikel 24 van de Wet milieugevaarlijke stoffen, nu deze bepaling de grondslag is geweest om de machtiging tot binnentreden af te geven.

9. Het Vuurwerkbesluit milieugevaarlijke stoffen verbiedt de opslag van illegaal vuurwerk en is gebaseerd op artikel 24 van de Wet milieugevaarlijke stoffen. Overtreding van het Vuurwerkbesluit is een economisch delict (zie Achtergrond, onder 1. 2. en 3.). Artikel 20 van de Wet op de Economische Delicten bepaalt dat opsporingsambtenaren in het belang van de opsporing toegang hebben tot elke plaats, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Dit kan een reden zijn om een machtiging tot binnentreden af te geven.

10. Het staat vast dat de machtiging tot binnentreden is gegeven op basis van een anonieme melding. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman levert deze anonieme melding niet het redelijk vermoeden op dat er in de woning van Mo. vuurwerk voorhanden was. De anonieme melder heeft gezegd dat er in de woning van Mo. illegaal vuurwerk aanwezig was. Deze informatie was op geen enkele manier te controleren en werd ook niet ondersteund door andere, wel controleerbare informatie. Ook heeft de korpsbeheerder aangegeven dat Mo. niet bij de politie bekend was. Dit alles bij elkaar genomen levert geen redelijk vermoeden op. Bovendien is het handelen van de hulpofficier van justitie in strijd met het Handhavingsdocument Vuurwerk 2005. Volgens dit document is een anonieme melding niet voldoende om een woning te betreden. De anonieme melding dient als bevestiging te dienen van eerdere vermoedens, die zijn gebaseerd op een betrouwbare bron. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is naar voren gekomen dat er geen andere, betrouwbare informatie beschikbaar was die de anonieme melding kon

bevestigen. Verder is het duidelijk geworden dat er vooraf geen overleg is geweest met de milieu-officier van justitie, hoewel het Handhavingsdocument Vuurwerk 2005 dat wel voorschrijft. De Nationale ombudsman komt tot de conclusie dat de afgegeven machtiging tot binnentreden, op basis van een anonieme melding, niet juist was en dat het binnentreden in de woning in strijd is met het huisrecht.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het niet volledig vergoeden van de schade

Bevindingen

1. Bij brief van 9 december 2005 stelden verzoekers het regionale politiekorps Noord-Holland Noord aansprakelijk voor de schade die was ontstaan bij het binnentreden van de woning aan de H-weg te E. Een schadebedrag werd door verzoekers niet genoemd.
2. Op 13 en 20 december 2005 spraken verzoekers met medewerkers van het politiekorps over de veroorzaakte schade.
3. Bij brief van 19 december 2005 liet het hoofd bestuurlijke en juridische zaken van het politiekorps aan verzoekers weten dat er tijdens het binnentreden geen schade werd veroorzaakt door de aanwezige politieambtenaren.
4. Bij brief van 20 december 2005 lieten verzoekers aan het politiekorps weten dat de schade aan de lichtkoepels € 1015,09 bedroeg. Vervolgens lieten verzoekers bij brief van 28 december 2005 weten het niet eens te zijn met hetgeen het hoofd bestuurlijke en juridische zaken had gesteld in zijn brief van 19 december 2005. Verzoekers waren van mening dat de politieambtenaren wel degelijk schade hadden veroorzaakt. Aan het politiekorps werd gevraagd om het schadebedrag over te maken op verzoekers' bankrekening.
5. Op 1 februari 2006 liet de politie aan verzoekers weten dat het verzoek om schadevergoeding was doorgezonden naar M., de verzekeraar van de politie voor verdere afhandeling. Op 3 februari 2006 liet M. aan verzoekers weten dat zij het verzoek om schadevergoeding verder zou behandelen. Ook deelde M. mee dat het niet mogelijk was om dit binnen de afgesproken termijn van twee weken af te ronden.
6. Bij brief van 13 maart 2006 liet M. aan verzoekers weten dat er volgens haar geen sprake was van aantoonbare schade. M. wees verzoekers erop dat zij bewijzen dienden over te leggen waaruit zou blijken dat er door de politieambtenaren schade was veroorzaakt.

7. Op 27 maart 2006 lieten verzoekers per e-mailbericht aan M. weten dat de politieambtenaren de middelste lichtkoepel hadden beschadigd door deze los te schroeven en naar binnen te kijken. Door het demonteren van de lichtkoepel waren er scheurtjes en sterren in de lichtkoepel ontstaan. Een week eerder hadden verzoekers aan de lichtkoepel gewerkt en toen was deze schade nog niet aanwezig. Verzoekers deelden mee dat de lichtkoepel gerepareerd moest worden, maar omdat dit type niet meer verkrijgbaar was, moest er een nieuwe lichtkoepel geplaatst worden en diende ook de daklichtopstand te worden vervangen. Bij het verwijderen van de tweede lichtkoepel was er schade ontstaan aan een gipsplaat en aan het verfwerk, omdat politieambtenaren een ladder hadden geplaatst om de woning te betreden. Verzoekers stuurden foto's mee van de beschadigingen.

8. Bij brief van 8 mei 2006 liet M. aan de politie weten dat zij een schadeverplichting hadden aanzien van verzoekers. Aan de politie werd gevraagd om een ondertekende verklaring van de betrokken politieambtenaren op te sturen, waarin werd aangegeven welke schade zij hadden veroorzaakt. Bij brief van 8 mei 2006 liet de politie aan M. weten dat de politieambtenaren niet hebben waargenomen dat er schade is ontstaan aan de middelste lichtkoepel, maar wel dat bij demonteren van de tweede lichtkoepel schade was veroorzaakt aan het verfwerk.

9. Bij brief van 18 juli 2006 deelde M. aan verzoekers mee dat niet vast was komen te staan dat er schade was veroorzaakt aan de middelste lichtkoepel. Wel werd de schade erkend die was ontstaan bij het demonteren van de tweede lichtkoepel. M. bood verzoeker een betaling ter finale kwijting aan van € 95,00. Verzoekers gingen hiermee niet akkoord.

10. Op 17 november 2006 klaagden verzoekers er bij de Nationale ombudsman over dat de korpsbeheerder niet de volledige schade wil vergoeden die tijdens het binnentreden is ontstaan aan twee lichtkoepels. Volgens verzoekers is de stelling van de korpsbeheerder dat er bij het losschroeven van de middelste, verkeerde lichtkoepel geen schade is ontstaan, niet juist. Door de politieambtenaren werden twee zijden van de lichtkoepel losgeschroefd en daarbij is schade veroorzaakt. Ook bij het losschroeven van de tweede lichtkoepel hebben de politieambtenaren schade veroorzaakt, aldus verzoekers.

11. In zijn reactie van 21 februari 2007 aan de Nationale ombudsman liet de korpsbeheerder weten de klacht niet gegrond te achten. Hij verwees voor zijn motivering naar zijn beslissing op verzoekers' klachten van 25 september 2006. In de brief van 25 september 2006 aan verzoekers liet de korpsbeheerder weten dat bij de middelste lichtkoepel slechts één zijde was losgeschroefd en dat daarbij geen schade was ontstaan. Over het losschroeven van de tweede lichtkoepel merkte de korpsbeheerder op dat er door de politieambtenaren slechts lichte lakschade was veroorzaakt aan de geschilderde aftimmering van deze koepel. De korpsbeheerder concludeerde dat niet was komen vast te staan dat de geclaimde schade was ontstaan door het handelen van de politieambtenaren.

12. In reactie lieten verzoekers op 26 maart 2007 weten het er niet mee eens te zijn dat de korpsbeheerder weigerde de gehele schade te vergoeden.

13. Bij brief van 4 april 2007 werden door de Nationale ombudsman enkele aanvullende vragen gesteld aan de korpsbeheerder. Deze antwoordde per brief op 3 mei 2007. De korpsbeheerder liet weten dat verzekeraar M. namens de korpsbeheerder optrad als belangenbehartiger van de politie. Door M. was bij het vaststellen van het schadebedrag geen navraag gedaan bij onafhankelijke loodgieters over de consequenties van het losschroeven van lichtkoepels bij lage temperaturen. Volgens de korpsbeheerder was dit niet nodig, omdat er aan de middelste lichtkoepel geen schade was ontstaan. Hij verwees hierbij naar hetgeen in het proces-verbaal van binnentreden van 9 december 2005 was vermeld door de betrokken politieambtenaren.

Beoordeling

14. Wanneer een klacht over een besluit van een bestuursorgaan tot afwijzing van een verzoek om schadevergoeding niet kan worden onderworpen aan het oordeel van de bestuursrechter, is de Nationale ombudsman bevoegd die klacht te onderzoeken en te beoordelen, maar stelt hij zich terughoudend op. In een dergelijk geval is immers de burgerlijke rechter de instantie die bij uitsluiting bevoegd is om bindend te beslissen over de vraag of, op grond van bepalingen van burgerlijk recht, het betrokken bestuursorgaan is gehouden om de gestelde schade te vergoeden.

15. Het redelijkheidsvereiste brengt mee dat bestuursorganen voorafgaand aan elk handelen, of dit nu een rechtshandeling of een feitelijke handeling betreft, het belang van het realiseren van een doelstelling afwegen tegen de belangen van de burger. In het licht van het realiseren van de doelstelling mag de uitkomst van die belangenafweging niet onredelijk zijn.

16. Wat betreft de gehoudenheid tot schadevergoeding brengt het redelijkheidsvereiste mee dat het bestuursorgaan mag weigeren om financiële aansprakelijkheid voor ontstane schade te aanvaarden indien het in redelijkheid het standpunt kan innemen niet verplicht te zijn tot vergoeding van de door de burger opgegeven schade. In dat geval kan het bestuursorgaan het aan de burger overlaten om vragen betreffende de onrechtmatigheid van het handelen of betreffende de overige voorwaarden om de schadeclaim toe te wijzen aan het oordeel van de burgerlijke rechter te onderwerpen. Dit is slechts anders indien op voorhand duidelijk is dat het standpunt van het bestuursorgaan niet houdbaar is in een civiele procedure. In dat geval is de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding in strijd met het redelijkheidsvereiste.

17. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is naar voren gekomen dat de politieambtenaren de middelste lichtkoepel hebben losgeschroefd en dat zij (lichte) schade

hebben veroorzaakt aan de tweede lichtkoepel. Door de politieambtenaren is verklaard dat bij het losschroeven van de middelste lichtkoepel geen schade is veroorzaakt, althans de politieambtenaren hebben dat niet waargenomen. Door verzoekers wordt echter gesteld dat er wel schade is veroorzaakt door de politieambtenaren. De korpsbeheerder, noch M. heeft deze stelling van verzoekers nader onderzocht door bijvoorbeeld een onafhankelijke deskundige te raadplegen. De Nationale ombudsman is dan ook van mening dat de korpsbeheerder niet in redelijkheid heeft kunnen overgaan tot het afwijzen van verzoekers' verzoek om schadevergoeding nadat hij zonder nader onderzoek verzoekers' niet onaannemelijke stelling naast zich neer heeft gelegd. De korpsbeheerder heeft hiermee gehandeld in strijd met het redelijkheidsvereiste. De Nationale ombudsman ziet hierin reden tot het doen van een aanbeveling.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord is

gegrond ten aanzien van:

het binnentreden op basis van één anonieme melding, wegens schending van het huisrecht;

het niet volledig vergoeden van de schade, wegens schending van het redelijkheidsvereiste.

AANBEVELING

De Nationale ombudsman geeft de beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord in overweging nader onderzoek te doen naar de omvang van de schade en vervolgens een nieuwe beslissing te nemen op het verzoek om schadevergoeding.

Onderzoek

Op 17 november 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer W. te Egmond Binnen, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord te Alkmaar. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord (de burgemeester van Alkmaar), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd aan de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Zij maakten van deze gelegenheid geen gebruik. In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel optreden werd ook de hoofdofficier van justitie van het Functioneel Parket te Den Haag over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van de korpsbeheerder gaf geen aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen. Verzoekers gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. E-mailbericht van verzoekers van 30 oktober 2006 aan de Nationale ombudsman, met bijlagen.
2. Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman, ontvangen op 17 november 2006, met bijlagen.
3. Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 26 januari 2007.
4. Standpunt van de korpsbeheerder van 21 februari 2007, met bijlagen, waaronder afschriften van op deze zaak betrekking hebbende rapportages, mutatierapporten en processen-verbaal.
5. Reactie van verzoekers van 26 maart 2007 op de brief van de korpsbeheerder van 21 februari 2007.
6. Nadere reactie van de korpsbeheerder van 3 mei 2007 op de brief van verzoekers van 26 maart 2007, met bijlagen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet milieugevaarlijke stoffen

1.1. Artikel 24

"1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, indien een redelijk vermoeden is gerezen dat door handelingen met stoffen of preparaten ongewenste effecten zullen ontstaan voor mens of milieu, regelen worden gesteld met betrekking tot het vervaardigen, in Nederland invoeren, toepassen, voorhanden hebben, aan een ander ter beschikking stellen, vervoeren, uitvoeren en zich ontdoen van deze stoffen of preparaten.

2. Hiertoe kunnen behoren regelen, inhoudende:

- a. een verbod een of meer van de in het eerste lid genoemde handelingen te verrichten met betrekking tot bij de maatregel aangewezen stoffen of preparaten;
- b. een verbod zodanige handeling te verrichten op een bij de maatregel aangegeven wijze, voor daarbij aangegeven doeleinden, op daarbij aangegeven plaatsen of onder daarbij aangegeven omstandigheden;
- c. een verbod een handeling als onder a of b bedoeld te verrichten zonder vergunning, verleend door Onze Minister;
- d. een verbod zodanige handeling te verrichten indien met betrekking tot de stoffen of preparaten niet aan bij de maatregel gestelde eisen wordt voldaan;
- e. een verbod zodanige handeling te verrichten indien bij degene die die handeling verricht, niet de bij de maatregel aangegeven deskundigheid aanwezig is;
- f. een verbod zodanige handeling te verrichten met betrekking tot producten, indien deze daarbij aangewezen stoffen of preparaten bevatten, of indien deze zodanige stoffen of preparaten bevatten in grotere dan daarbij aangegeven hoeveelheden;
- g. een verbod bij de maatregel aangewezen stoffen of preparaten toe te passen in producten die niet behoren tot een type dat bij een keuring, verricht aan de hand van de bij de maatregel daartoe vastgestelde regelen, is goedgekeurd;
- h. een verbod bij de maatregel aangewezen stoffen of preparaten ter beschikking te stellen aan een daarbij aangewezen categorie van personen;
- i. een verplichting een of meer van de in het eerste lid genoemde handelingen met betrekking tot bij de maatregel aangewezen stoffen of preparaten of daarbij aangewezen categorieën van producten waarin die stoffen of preparaten voorkomen, te melden op een daarbij aangegeven wijze aan een daarbij aangewezen bestuursorgaan onder overlegging van daarbij aangegeven gegevens;

j. een verplichting met betrekking tot zodanige handelingen volgens bij de maatregel gestelde regelen controle-onderzoeken te verrichten en de resultaten van die onderzoeken op de bij de maatregel aangegeven wijze aan Onze Minister over te leggen;

k. een verplichting bij de maatregel aangewezen stoffen of preparaten of daarbij aangewezen categorieën van produkten waarin die stoffen of preparaten voorkomen, na toepassing terug te zenden aan degene die die stoffen, preparaten of produkten ter beschikking heeft gesteld;

l. een verplichting bij de maatregel aangewezen stoffen of preparaten of daarbij aangewezen categorieën van produkten waarin die stoffen of preparaten voorkomen, af te geven aan daarbij aangewezen personen of instellingen;

m. een verplichting voor degenen die bij de maatregel aangewezen stoffen of preparaten of daarbij aangewezen categorieën van produkten waarin die stoffen of preparaten voorkomen, vervaardigen, in Nederland invoeren of aan een ander ter beschikking stellen, voor daarbij aangewezen personen of instellingen die krachtens de Wet milieubeheer bevoegd zijn tot vergunning hebben voor het nuttig toepassen of verwijderen van gevaarlijke afvalstoffen, dan wel voor bij de maatregel aangewezen bestuursorganen, om die stoffen, preparaten of produkten in te zamelen.

3. Onze Minister kan omtrent in een maatregel krachtens het eerste lid geregelde onderwerpen nadere regels stellen."

1.2. Het Vuurwerkbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen is gebaseerd op artikel 24 van de Wet milieugevaarlijke stoffen.

2. Wet op de Economische Delicten

2.1. Artikel 1a

Economische delicten zijn eveneens:

1e. overtreding van voorschriften, gesteld bij of krachtens:

(...)

de Wet milieugevaarlijke stoffen, de artikelen 2, 8, 24, 31, 59, 63;

(...)

2.2. Artikel 20

"De opsporingsambtenaren hebben in het belang van de opsporing toegang tot elke plaats, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is."